

Μνημόσυνο Πρεσβυτέρου Ηλίου Καναβού στο Μουζάκι Καρδίτσας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, το Σάββατο 20 Σεπτεμβρίου 2025, τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Μουζακίου. Προ της Απολύσεως, ο Σεβασμιώτατος τέλεσε το ετήσιο ιερό μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως του μακαριστού Πρεσβυτέρου Ηλίου Καναβού, μνημονεύοντας με αγάπη και σεβασμό την προσφορά του στην τοπική Εκκλησία.

Ο Σεπτός Ποιμενάρχης, αναφερόμενος στα δύο Αναγνώσματα της σημερινής Θείας Λειτουργίας, τόνισε ότι με θαυμαστή συνοχή συνδέονται μεταξύ τους και μας οδηγούν στο ίδιο σωτηριώδες μήνυμα, τον Εσταυρωμένο Χριστό.

Ο Απόστολος Παύλος, απευθυνόμενος στους Κορινθίους, τονίζει την ταπείνωση με την οποία ήλθε κοντά τους, λέγοντας: «Οὐ κατ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας ἦλθον καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ». Δεν παρουσιάστηκε ως σοφός ρήτορας ή φιλόσοφος για να εντυπωσιάσει, ούτε μίλησε με ανθρώπινη ικανότητα και ευγλωττία, αλλά με απλότητα και ταπείνωση. Ο ίδιος βεβαιώνει: «Οὐ γὰρ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἑσταυρωμένον».

Το κήρυγμα του Παύλου δεν είναι λόγος περί εξουσίας, ούτε ιστορία κάποιου επίγειου βασιλέως, αλλά η μαρτυρία για τον Εσταυρωμένο Χριστό, τον Θεό που προσέφερε τον εαυτό Του ως θυσία για τη σωτηρία μας. Και όλα αυτά μέσα σε πνεύμα ταπεινώσεως και ευπρέπειας, το οποίο πρέπει να χαρακτηρίζει όλους τους λειτουργούς της Εκκλησίας.

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα έρχεται να συμπληρώσει και να επιβεβαιώσει αυτήν

ακριβώς τη διδασκαλία. Ο Κύριος Ιησούς Χριστός βρίσκεται σε διάλογο με τους γραμματείς και τους φαρισαίους, οι οποίοι Τον αμφισβητούν και Τον ειρωνεύονται. Εκείνος, όμως, τους αποκαλύπτει την ένσαρκη παρουσία του Θεού και τους λέγει: «Ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν». Με τα λόγια αυτά ο Χριστός φανερώνει ότι η σωτηρία περνά μέσα από την πίστη στη θεότητά Του, αλλιώς ο άνθρωπος χάνεται μέσα στις αμαρτίες του.

Όταν Τον αμφισβήτησαν και Τον παρεξήγησαν, Εκείνος συνέχισε να μαρτυρεί την αποστολή Του: «Ἐγὼ ἀπ' ἀρχῆς ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν». Και προσθέτει, προαναγγέλλοντας το Πάθος Του: «Ὅταν ὑψώσητε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι». Η «ὑψωσις» μέσα στην Παλαιά Διαθήκη σήμαινε θάνατο, για τον Χριστό σήμαινε τη σταυρική θυσία Του. Εκείνοι όμως, αδυνατώντας να κατανοήσουν το μυστήριο, ερμήνευσαν με παραλογισμό ότι επρόκειτο δήθεν να αυτοκτονήσει.

Έτσι, ενώ Εκείνος αποκάλυπτε το μέγεθος της θείας αγάπης και την υπέρτατη θυσία, εκείνοι συνέχιζαν να Τον ειρωνεύονται και να Τον απορρίπτουν.

Τα δύο Αναγνώσματα, λοιπόν, μας δείχνουν τον κοινό πυρήνα της πίστης μας. Ο Απόστολος Παύλος κηρύττει «Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον», και ο ίδιος ο Κύριος φανερώνει ότι μόνο μέσα από την αποδοχή Του ως Εσταυρωμένου Σωτήρα μπορούμε να σωθούμε από τις αμαρτίες μας. Έτσι, το μήνυμα και των δύο κειμένων είναι ενιαίο, ότι η ταπείνωση και η θυσία του Χριστού αποτελούν τον δρόμο της σωτηρίας για τον άνθρωπο.

Μετά την αναφορά του στα Ιερά Αναγνώσματα, ο Σεβασμιώτατος λόγισε για τον

αοίδιμο Πρεσβύτερο Ηλία Καναβό, με αφορμή το ετήσιο μνημόσυνο που τελέσθηκε υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του.

«Ένας τέτοιος κήρυκας και λειτουργός της Εκκλησίας του Χριστού είναι, ήταν και ο αδελφός μας μακαριστός πλέον και κεκοιμημένος πατήρ Ηλίας, που όλοι μας λίγο πολύ τον γνωρίζαμε, τον προσεγγίσαμε, συνυπήρξαμε μαζί του, συναναστραφήκαμε μαζί του, την αγωνία του, την προσπάθειά του, τους τρόπους της παρουσίας του μέσα στην Εκκλησία.

Και για όλα αυτά παρακαλούμε τον Κύριο της Δόξης, προσευχόμενοι μαζί με τους αδελφούς συμπρεσβυτέρους αλλά και με όλους σας, ο Θεός να τον αναπαύσει στη μακαριότητά του, να παραμείνει μέσα σε αυτό που ο Θεός του χάρισε και να το έχει επάνω του χωρίς τέλος. Ατέλειωτη να είναι η ιεροσύνη του και να μην φύγει ποτέ από αυτόν, αλλά να παραμένει μέσα στους πρεσβυτέρους της Αποκαλύψεως, που ενώπιον του ουρανίου θρόνου του Θεού υμνούν και δοξολογούν τον Κύριο, όπως το έκανε και εκείνος ευρισκόμενος στη στρατευόμενη Εκκλησία.

Να ψάλλουμε, λοιπόν, και να προσευχηθούμε όλοι μαζί για τον κεκοιμημένο αδελφό μας, παρακαλώντας τον Κύριο της Δόξης να τον έχει στην αιωνιότητα της Βασιλείας Του. Στη δε αγαπητή μας Πρεσβυτέρα Μαρία, στα παιδιά τους και στους οικείους, ο Θεός να δίνει δύναμη, εξ ύψους παρηγορία και μέσα στην προσευχή και στη συναναστροφή μαζί Του, ώστε να υπάρχει η ενότητα της πίστεως και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος και στην Εκκλησία και στην προσωπική σχέση μεταξύ μας, για την ενότητα όλης της Εκκλησίας».

